

BİR SÜRE ÖNCE „NEREYE GELDİK, NE YAPMALI“ DEMİŞTİK, ŞİMDİ NEDEN ŞAŞIRIYORUZ!..

Münir Aktolga
Kasım 2013

“Bundan bir süre önce bir yazı kaleme almıştım (bu sitede yayınlandı): “Türkiye’de sınıf mücadeleleri..Nerede bulunuyoruz? İstanbul-Anadolu Savaşları,.. Burada, içinde bulunduğumuz burjuva demokratik devrimi sürecinde yeni bir aşamaya geldiğimiz altını çizerek, bundan sonra artık önümüzde duran iki önemli sorunun (yeni, sivil bir anayasa yapımının ve Kürt sorununun) çözümü için mutlaka burjuvazinin kendi içindeki birliğin (eski sistemin içinde oluşup gelen Devletçi TÜSİAD’cı İstanbul burjuvazisiyle, devrimin öncü kuvveti Anadolu burjuvazisi arasında işin ruhuna uygun bir ittifakın) sağlanması gerektiğini söylüyordum. Sonra, bir yazı daha kaleme alarak olayın bir kere daha altını çizmek istedim : „Demokratik Cumhuriyete Giden Yolda Bir Kere Daha İstanbul-Anadolu Savaşları!..Neden Bu Konuda da Yeni Bir Açılım Gerekliyor“?. Hemen bunun ardından da „Nereye Geldik, Ne Yapmalı“ başlıklı yazı yayınlandı!..Bunlar-bu yazılar- hep Gezi olayları öncesi ve sonrasına denk geliyor!.O zaman birçok kişi belki, „bu da nereden çıktı şimdi, burjuvazinin birliğini savunmak sana mı kaldı” diye düşündü, ama görüyorsunuz işte, kazın ayağı hiçte öyle değil! Elin adamı boş durmuyor! Sen tutar da süreci burjuvazinin kendi içindeki sınıf mücadelesi haline getirmeye kalkarsan, adamlar da, “madem öyle, öyleyse böyle” diyerek, bir yandan bir Sarıgül olayı yaratmaya çalışırken, diğer yandan da, Kürtleri ve Alevileri de işin içine katarak daha geniş çapta bir Gezi hareketi yaratmak için kolları sıvarlar!

Tabii ki İstanbul’un o büyük burjuvalarından bahsediyoruz! Herhalde kurbanlık koyun gibi önünüze yatacaklarını beklemiyordunuz değil mi! Son günlerin gündemi meşgul eden olaylarına- Erdoğan’ın “öğrenci evleri” çıkışını da içine alacak şekilde- bir de bu gözle bakalım isterseniz!..”Başka işi mi yok da öğrenci evleriyle uğraşılıyor bu Erdoğan” diye şaşırınların olaylara bir de bu gözle bakmalarını öneriyorum!..

Bu yazılarda şöyle demiştik: “Benim ifade etmeye çalıştığım “burjuvazinin birliği” olayı , TÜSİAD’cı-Devletçi burjuvazinin şimdiye kadar önerdiği gibi, gelişmekte olan burjuva devrimini sulandırarak yolundan saptırmak, devrimin öncü kuvveti Anadolu burjuvazisini de Devletçi sistemin içine çekmek için tasarlanmış bir “uzlaşma”-ya da “birliktelik”- değildir! Tam tersine, içinde bulunduğumuz burjuva devrimi sürecinin daha da ileriye gidebilmesi için kapitalist işletme sisteminin genel kuralları içinde bir tür fiili beraberlikten bahsediyorum ben. Bundan da amaç, Devletçi burjuvazinin Devlet sınıfıyla olan ittifakına son verebilmek, onu da devrimin saflarına çekebilmektir”...

“Küresel dünyaya açıldıktan sonra onların da-eskinin Devletçi burjuvalarının da- artık Devletle ve Devletçi sistemle olan göbek bağlarının koptuğunun, Devletçi cepheyle olan geleneksel ittifaklarının artık eski varoluşsal anlamını kaybettiğinin” altını çizerek, artık onları da demokrasi cephesinin içine çekmenin mümkün hale geldiğini” anlatmak istiyordum. Hernekadar Devletin koltuğu altında iç pazarı sömürerek gelişmiş olsalar da, küresel demokratik devrimin onları da etkilediğini ve varoluş koşulları itibariyle onların da artık ulusalcı cepheden ayrıştığını (kafaları bir yanda gövdeleri başka bir yanda hale geldiklerini) ifade etmeye çalışıyordum.

Ama sadece bu da değil! Burada altını çizmek istediğim bir başka nokta da, burjuvazinin birliğinin sağlanması olayının, aynı zamanda işçi sınıfının ve çalışanların birliğinin sağlanmasıyla da bağlantılı oluşuydu. Ancak bu şekilde, iki yüz yıldır süren yabancılaşmanın, kültürel ayrışmanın sona erebileceğini düşünüyorum ben. “Batılılaşma” adı altında sürdürülen kültür ihtilalinin toplumsal yapıda meydana getirdiği ikiliğin ancak bu şekilde aşılabilirliğini düşünüyorum..

Ama tabi öyle, birilerinin bazı şeyleri ifade etmesi yetmiyor! Çoğu durumda, bunların hayatın içinde yaşanılarak anlaşılması da gerekiyor! Hernekadar toplumsal etkileşim süreçleri bilişsel öngörüler yoluyla daha önceden açıklanabilirlermiş gibi görünseler de, pratikte işler gene de böyle yürümüyor; çünkü, sürece katılan unsurların bilinçlerini belirleyen maddi varoluş koşulları herkes için aynı değil!. Statükoyu temsil edenlerle, eskinin içinden çıkıp gelenlerin algıları arasındaki farklar, son kararı ve problemin çözümünü gene de sosyal pratiğe bırakıyor!.

Şu son on yıllık süreçte “AK Parti ve Erdoğan hayatın önlerine koyduğu problemleri çözmeye çalışarak ilerlediler. Bu aşamada sorun Devlet Sınıfını iktidardan indirmek olduğu için, ortak hedefe karşı kendiliğinden oluşan bir koalisyon vardı ortada. Ve bu koalisyon öyle bazılarının ifade ettikleri gibi sadece bir “liberaler” AK Parti koalisyonu değildi (nedir ki o “liberaler” denilenler ki! İstanbul burjuvazisini çıkarıverin aradan ne kalır ki geride!). İstanbul burjuvalarının da içinde yer aldıkları-aktif olmasa bile, en azından karşı çıkmadan pasif kalarak-bir koalisyondu bu!. AK Parti'nin ve Erdoğan'ın yaptığı da aslında doğal olarak oluşan bu koalisyonun başını çekmekten, devrimin lokomotifi Anadolu burjuvaları olarak burjuva demokratik devrimini yönetmekten ibaretti. Bu görevi layıkıyla da yaptılar doğrusu..”Ergenekon”, “Balyoz Davaları”, Askerin artık darbecilik modundan çıkarılarak demokratik sisteme entegre edilmesi, 12 Eylül Referandumuyla yapılan anayasa değişiklikleri.. ve dönülen dönemeç..bütün bunlar hep bu dönemin kazanımları arasındadır.

Ama işte ne olduysa bundan sonra-aslında tarih bile verebiliriz, 2013 başlarından beri- olmaya başladı ve bu koalisyon hızla dağıldı!.. Ve daha ne olup bittiğini tartışmaya bile fırsat bulamadan bir anda kendimizi Gezi Olaylarının içinde buluverdik..Şöyle demiştik o zaman:

“İşin özü, dönüp dolaşıp, bazılarının dediği o “güç zehirlenmesi” olayına mı dayanıyordu acaba? Kendi gücünü olduğundan fazla değerlendirmeye mi dayanıyordu? Düşünebiliyor musunuz, ucu ta o II.Mahmut'lara kadar falan uzanan bir kültür ihtilali süreci vardı ortada. Bunun son doksan yılı da Kemalist bir “yeniden kuruluş” dönemiyle taçlandırılmıştı. Sonuç olarak, pozitivist dünya görüşünün toplum mühendisliği harikası olarak yarattığı bir ülke çıkmıştı ortaya..

AK Parti olarak siz, tutuyorsunuz, bu yapıyı, tereyağından kıl çeker gibi adım adım, hiçkimsenin burnunu bile kanatmadan değiştirmeye-aslına döndürmeye- çalışıyorsunuz!. Ve yavaş yavaş, yeni, demokratik bir cumhuriyet çıkıyor ortaya. “Kürt sorunu”, “Alevi sorunu” falan gibi, eski yapıdan miras kalan sorunların da çözülerek, bütün kazanımların yeni bir anayasayla taçlandırılacağı, kalıcı hale getirileceği yeni bir süreçten bahseder hale geliyor herkes”..

„İşte tam bu noktada bir virüs girmeye başlıyor beyine , ve, “vay anasına “ben ne imişim” dedirterek başlıyor beyinde tahribata! “Madem ki bu işin ceremesini şimdiye kadar ben çektim, o halde, yeni kurulacak düzende sistemin nimetleri de benim olmalıdır, niye artık bunları başkalarıyla-şimdiye kadar eski yapının destekçisi olmaktan başka birşey yapmamış olan o Devletçi burjuvalarla- paylaşacakmışım ki” diyerek, bir anda, burjuvazinin kendi içindeki yapısal çelişkileri ön plana çıkarmaya başlıyorsunuz!. Sanki süreç tamamlanmış gibi, daha ileriki bir dönemde, belkide çok daha kolay bir şekilde çözülebilecek olan problemleri öne alarak (Devlet sınıfının halâ pusuda beklediği gerçeğini gözardı ederek), bir anda, burjuva devrimi sürecini burjuvazinin kendi içindeki kanatların savaşı-bu anlamda bir sınıf savaşı-haline getirmeye çalışıyorsunuz!. Bütün o kazanımların, on yıldır tereyağından kıl çeker gibi elde edilen başarıların hepsini sadece kendi sınıfsal gücüne malederek, bir anda, hayatın içinde kurulan bütün o dengeleri altüst ediyorsun!. Sonuç: GEZİ PARKI!..Ondan sonra, otur ağla sen, “bütün dünya bize niye karşı” da, “neden herkes bize ihanet etti” diye”!..

Ama kime söylüyorsun!..

Gezi Parkı eylemleri başladıktan sonra karşılarında hiç beklemedikleri bir anda, kendilerini saklama ihtiyacı bile duymayan İstanbul burjuvazisinin temsilcilerini gören AK Parti kurmayları, savunma psikolojisiyle “hah” dediler, “işte tamam, suçüstü yakalandılar, demek ki bize karşı yapılan bütün komploların altında bunlar yatıyormuş”! “Demek ki, o “faiz lobisi” diye bas bas bağırarak bizi uyarılar doğru söylüyorlarmış”!..Ve, bütün güçleriyle bu yöne doğru asılmaya başladılar!.

Peki asıldılar da ne oldu?

İki şey oldu: Birincisi, “Barış Sürecinin” öldüğünü” ilan ederek, Kürtleri de “Gezi Parkı direniş cephesinin” içine çekmeyi amaçlayan HDP olayını çıkardılar ortaya! İkincisi de, artık AK Parti’den umudu kesen İstanbul burjuvazisinin Sarigül’ü sahneye sürerek “hadi bakalım, öyleyse böyle” demesi oldu!

Sarigül deyip geçmeyiniz ha! Adam açıyor ağzını “bismillah, Allah, din” vs., kapıyor gene öyle! Baksanıza, açıktan, “Gülen Cemaatiyle de aram çok iyi” deyip çıkıverdi işin içinden! Ve dikkat ediyorum, onlardan da bu konuda hiçbir ses çıkmadı! “Müthiş bir sahtelik, müthiş bir demagoji” tamam, ama dikkat edin, bütün bunlar gerçeğin sahtesini türeterek, “herkesi kucaklama” vaadiyle birlikte tezgahlanıyor!.

Geçenlerde facebook da bir arkadaş Sarigül fotoğrafının altına, “tek bir insanın, bunca sahte ifadeyi destekleyecek kas demetine sahip olması mümkün müdür” diye yazmıştı da ben de, “mümkündür, çünkü arkasında koskoca bir Osmanlı geleneği var!..Devletçi burjuvazi var!..Onunla aynı kulvarda koşan bir jöntürk geleneği var..20.yy kalıntısı koskoca bir ittifaklar zinciri var” diye cevap vermişim! Bunların bütün varoluş koşulları, herşeyin sahtesini türeterek gerçek yaşamı yolundan saptırmaya dayanıyor!..Al o işçi aristokrasisini!..o "solu" ..lafa baktığın zaman bal damlar ağızlarından, ama nerede durduklarına bakınca işin rengi çıkıverir ortaya!..Baksanıza, şimdi de, göz göre göre Kürtleri, Kürt siyasetini "solcularla"-Devletçi cepheyle bütünleştirerek Kemalist cephenin içine hapsetmenin-onları bu şekilde cephe içi bir güç olarak kullanmanın- pratiğini yapıyorlar!

Evet, AK Parti ve Erdoğan bu konularda çok hata yaptılar, yapıyorlar!..Kitle desteğine güvenerek bunları küçümsüyorlar!..Sarigül olayının altından İstanbul burjuvazisini çek çıkar geriye ne kalır bu gerçeği görmek istemiyorlar!..İstemiyorlar, çünkü gözlerindeki Anadolu burjuvazisi gözlüğü buna engel oluyor!..

Alın son günlerdeki şu “öğrenci evleri” tartışmasını! Bu olayın iki yanı var bence. Birincisi tamam, bir tür politik manevra bu! Şöyle: Dünkü gazetelerde “öğrenci evleri” tartışmaları arasında pek dikkati çekmeyen bir haber daha vardı: “Valiliğin emri ile Diyarbakır’daki tüm ırkçı tabelalar (aralarında “ne mutlu Türküm diyene” tabelası da var!) toplatılıyor”!.Doğu’da bunlar olup biterken Batı “öğrenci evleriyle” meşgul olduğu için sessiz sedasız oldu bitti bütün bunlar! Aksini düşünsenize, sadece o “andımızın” kaldırılması olayında bile ne kadar gürültü kopmuştu!! İşin bu yanını düşününce insanın ağız uçukluyor doğrusu nereden öğrendi bunlar bu kadar politika yapmayı diye!!..Yani, Sarigül’lü cepheye diyor ki Erdoğan, hadi bakalım bu işe de sahip çıkın da görelim!!..Kendisinin bu konuda bir sorunu yok tabii!..Çünkü, halkın büyük çoğunluğu bu işi destekler diye düşünüyor.. e, önünde de seçim var!..Sarigül çıksında şimdi öğrenci evleri sorunundan dolayı Erdoğan’ı eleştirsin bakalım!!..”Liberalleri” boşver zaten diyor Erdoğan, onların esamesi bile okunmuyor!!..

Öğrencilerin, kız erkek karışık olarak aynı evde kalmaları tartışılması gereken bir konu. Bazıları nasıl ki bunu savunuyorlarsa Erdoğan da bu konudaki farklı görüşlerini ortaya koyabilir, bunda bir tuhafılık yok. Ama nokta!. İşi buradan daha ileriye götürerek araya Devleti sokmaya, bir tür ahlak polisliğine soyunmaya kalkarsanız bu farklı birşey olur! Herkes gibi sen de düşünceni söylersin biter!. Bunun dışında kimsenin ne yapacağına karışamazsın!. Hele hele öyle “muhafazakarlığa” falan sığınarak ideolojik tavırlar geliştirmeye kalkarsan bu işin sonunun nereye varacağını kimse bilemez!. Burjuva devrimi sürecini onun kendi kuralları

çinde ele alarak geliştirmek gerekir. Sen bu alanda yapman gerekenleri yapma, sıkışınca da "muhafazakarlığa", "İslama" sığın, olmaz bu!

Ama sakın ha, bütün bu olup bitenlere bakıpta oyuna gelip, bunlardan yola çıkarak anti Erdoğan cepheye göz kırpar hale gelmeye çalışmayalım! Baksanıza, neredeyse zil takip oynayacak bazıları! Sakın, pireye kıızıpta yorganı yakmaya çalışmayalım!..Erdoğansız olmaz bu iş..Hata da yapsa, özünde niyeti kötü değil, yaptığı şeyin doğru olmadığını anlayınca telafi edecektir onu..Yiğidi öldür hakkını yeme demişler!..Eleştirerek, yanlışlarını göstererek, ama öte yandan da ona sahip çıkarak, onu daha da ileriye doğru iterek başaracağız bu işi..

Bir yanda toplumun sanki "anti maddesini" oluşturan bir anti toplum cephesi var ortada, diğer yanda ise, bu cephe gerçeğini görerek politikalarını ona göre oluşturması gerektiğini kavrayamayan, onu bölmek, onun içinden kazanılabilecek unsurları kazanmak yerine, burjuvazinin kendi içindeki mücadeleleri öne çıkarmaya çalışan bir zihniyet!..İnce bir çizgi üzerinde geliyor herşey ve doğrusu biraz da endişe ediyor insan! Fakat sonra diyorsun ki, korkma, bu işin güvencesi 21.yy paradigmasıdır. Bunun dışında başka bir çıkış yolu yok Türkiye'nin..Yani, hata da yapsak bizi kulağımızdan tutup yola sokacak küresel bir dinamik var ortada!..

Kafamızı bir an için şöyle bir kaldırarak etrafımıza kuşbakışı olarak bakmaya çalışalım.. Farkında olalım olmayalım gerçek anlamda bir savaş durumunun içindeyiz..Peki bu savaş neyin savaşdır dersiniz?

Bakın, bu savaş özünde 20.yy paradigmasıyla 21.yy paradigması arasındaki savaştır. Yani sadece cephede cereyan etmiyor, aynı zamanda zihinlerde de sürüyor!..Bütün o aktörleri, onların neyin peşinde olduklarını getirin şöyle bir gözünüzün önüne..bu savaşın her alanda iki dünya arasındaki savaş olduğunu göreceksiniz!..

Bir yanda, bölgede Türkiye'nin başı çektiği, gücünü 21.yy paradigmasından-onun yumuşak "gücünden"- alan unsurlar var ortada..Mümkün olduğu kadar sınırların kalktığı bir ortamda daha çok işbirliği yaparak, daha çok üreterek, üretici güçleri daha çok geliştirerek, kendi varlığını bu türden bir sürecin içinde yeniden üretmeye çalışan güçler var..Diğer yanda ise, 20.yy paradigması içinde kalarak kendine yeni bir yer tutmaya çalışanlarla birlikte, varolan dengeyi muhafaza etmeye çalışan eskinin egemenleri!..

Büyük tabloyu bir kere bu şekilde ortaya koyarsak ondan sonra puzzelin parçalarını onun içine daha kolay yerleştirebiliriz..

Alin Kürtleri! "Barış süreci" şöyle mi olsun, böyle mi diye tartışıp duruyoruz, nedir bu işin altında yatan?..Bir kere olayı bu şekilde koymak yanlış artık..Söze öyle, Kürtler, ya da Türkler diye başladığınız zaman olaya eksik bakıyorsunuz demektir!.."Kürtler" var Kürtler var, tıpkı "Türklerin" de kendi içinde farklılaşmış oldukları gibi!..Bir yanda, 21.yy paradigmasına uygun adımlar atarak Türkiye ile birlikte yeni bir Ortadoğu-barış projesinin geliştirilmesine imza atmaya çalışan Kürtler var, diğer yanda ise, 20.yy paradigması içinde kalarak Kemalistlerle işbirliği içinde kendilerine pozitivist anlamda "ulusalcı" bir yaşam alanı-solcu bir krallık-açmaya çalışanlar!..Olay çok açık aslında..Kemalistlerle-Ergenekoncularla işbirliği yaparak kaos ortamı yaratacaksın..sonunda da Ergenekoncular Batı'da, sen de Doğu'da birer Beyaz Türk-Beyaz Kürt ulus devleti kurarak bu coğrafyayı paylaşacaksınız!!..

Kim var peki etrafımızda böyle bir amaç için işbirliği yapılabilecek? Başta Suriye'nin Esad'ı!..E, İran'ın ve İsrail'in de işine gelir böyle bir gelişme, öyle değil mi!..En azından karşı çıkmazlar buna, güçlü, modern bir Türkiye'nin yerine bu türden bir oluşumu tercih ederler!..Çünkü onlar da aynı 20. yy kalıntısı paradigmanın birer parçası!..ABD den AB ye kadar eskinin gelişmiş ulus devletleri de karşı çıkmazlar böyle bir süreç!..Niye karşı çıksınlar ki, kaçıp giden, küreselleşme süreci içinde kendilerini yalnız bırakan sermayeyi tekrar kendi anavatanlarına geri döndürmek için bundan daha iyi fırsat olabilir mi!..Türkiye'de,

Orta Doğu'da istikrar bozulsun ki sermaye buraları yurt edinmekten vazgeçsin!..Bitti artık o Kopenhag Kriterlerini öne sürmek falan!! Darbeye darbe diyemeyen bir Batı var artık karşımızda! Geride kalan dönemdeki bütün o "demokrasi" talepleri falan hep küreselleşmeyi yanlış anlamının sonuçlarıydı! Ne zaman ki demokratikleşmenin kendi aleyhlerine işlediğini farkettiler o andan itibaren işler değişmeye başladı artık!..

Rusya mı dediniz! O da zaten 20.yy kalıntısı bir güç..Ya Çin?..İyi güzel de, özünde bir dinazor değil mi o da; ne zaman patlayacağı belli olmayan devletçi bir güç değil mi!..

Ne mi demek istiyorum: İçinde yer aldığı bölgede Türkiye tek!..Bu yüzden de kendi varlığını 21.yy paradigması içinde üretmeye mahkum Türkiye..Bu öyle birşey ki, Türkiye'yi yönetenlerin iradelerinden de bağımsız bir dinamik!..

İşte savaş tam bu noktada veriliyor!..Bir yanda, içerden ve dışardan Türkiye'nin ayağına çelme takmaya çalışanlar, diğer yanda ise, Türkiye'nin daha ileriye doğru gidişini temsil eden dinamikler..

Ben diyorum ki, bu savaş burjuvazinin kendi içindeki bir paylaşım savaşı değildir..Mücadeleyi bu hale getirmeye çalışanlar yanlış yapıyorlar..Tam tersine, Türkiye'nin iç dinamiğini oluşturan bütün güçleri 21.yy paradigmasına göre ele almak, siyaseti bu çerçeveye içine oturtmak gerekir..Eğer karşıdaki düşman güçlüyse, gücünü eskiden beri varolan dengelerden alıyorsa, sen de kendi saflarını ona göre konsolide etmeye çalışmalısın..Karşı taraf nasıl kimi kendi tarafımıza kazanabiliriz diye hesaplar yapıyorsa, sen de ona göre davranıp cepheyi mümkün olduğu kadar geniş tutmaya çalışmalısın!...

Bakın size, bütün bu anlatmaya çalıştıklarımızı çok açık bir şekilde anlatan dünkü gazetelerde yer alan bir haber: "Ekonomik tasarruf gerekçesiyle eski sömürgesi Afrika'daki büyükelçiliklerini tek tek kapatan Fransa'nın yarattığı boşluğu Türkiye kapatıyor". Sabah'ın haberine göre; "doğal zenginliği ve sunduğu ekonomik fırsatlar ile gelecek yüzyıla damga vurması beklenen Afrika'da Türkiye son 4 yılda 23 büyükelçilik açtı. Fransa'nın diplomatik iş yükünü ve maliyeti azaltmak amacıyla geçen hafta Afrika'da kapısına kilit vurduğu dört ülkeden biri olan Gambiya'da ise Türkiye rüzgârı esiyor". "Enseyi karartmayalım", güzel şeyler de oluyor bu arada!